

Presuda Suda (treće vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Španjolska) – E protiv Subdelegación del Gobierno en Álava

(Predmet C-193/16)⁽¹⁾

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Građanstvo Unije — Pravo slobodnog kretanja i boravka na području država članica — Direktiva 2004/38/EZ — Članak 27. stavak 2. drugi podstavak — Ograničenje prava ulaska i prava boravka u svrhu zaštite javnog poretku, javne sigurnosti ili javnog zdravlja — Protjerivanje s državnog područja u svrhu zaštite javnog poretku ili javne sigurnosti — Ponašanje koje predstavlja stvarnu, trenutačnu i dovoljno ozbiljnu prijetnju temeljnog interesu društva — Stvarna i trenutačna prijetnja — Pojam — Građanin Unije koji boravi u državi članici domaćinu gdje služi zatvorsku kaznu izrečenu zbog ponovljenih kaznenih djela spolnog zlostavljanja maloljetnikâ*)

(2017/C 293/11)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: E

Tuženik: Subdelegación del Gobierno en Álava

Izreka

Članak 27. stavak 2. drugi podstavak Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravak na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljuju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ, treba tumačiti na način da to što se u trenutku donošenja odluke o protjerivanju osoba nalazi u zatvoru i nije izgledno da će u bliskoj budućnosti biti puštena na slobodu ne isključuje mogućnost da je prijetnja koju njezino ponašanje predstavlja za temeljni društveni interes države članice domaćina stvarna i neposredna.

⁽¹⁾ SL C 251, 11. 7. 2016.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Arbeitsgericht Verden – Njemačka) – Ute Kleinsteuber protiv Mars GmbH

(Predmet C-354/16)⁽¹⁾

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2000/78/EZ — Članci 1., 2. i 6. — Jednako postupanje — Zabrana diskriminacije na temelju spola — Strukovna starosna mirovina — Direktiva 97/81/EZ — Okvirni sporazum o radu s nepunim radnim vremenom — Članak 4. stavci 1. i 2. — Načini izračuna stečenih mirovinskih prava — Propis države članice — Različito postupanje prema radnicima u nepunom radnom vremenu*)

(2017/C 293/12)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Arbeitsgericht Verden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ute Kleinstuber

Tuženik: Mars GmbH

Izreka

1. Članak 4. stavke 1. i 2. Okvirnog sporazuma o radu s nepunim radnim vremenom, koji je sklopljen 6. lipnja 1997., a koji se nalazi u prilogu Direktivi Vijeća 97/81/EZ od 15. prosinca 1997. o Okvirnom sporazumu o radu s nepunim radnim vremenom koji su sklopili UNICE, CEEP i ETUC, i članak 4. Direktive 2006/54/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis koji pri izračunu visine strukovne starosne mirovine pravi razliku između dohotka od rada koji je niži od gornje granice za izračun doprinosa za obvezno mirovinsko osiguranje i onoga koji prelazi tu granicu, čime se s dohotkom od rada s nepunim radnim vremenom ne postupa tako da se najprije utvrdi iznos dohotka od rada s punim radnim vremenom kao osnova za određivanje udjela iznad i ispod gornje granice osnove za izračun doprinosa, a potom se taj omjer prenese na smanjeni dohodak od rada s nepunim radnim vremenom.
2. Članak 4. stavke 1. i 2. navedenog sporazuma i članak 4. Direktive 2006/54 treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis koji, radi izračuna iznosa strukovne starosne mirovine radnika koji je ostvario razdoblja rada u punom radnom vremenu i razdoblja rada u nepunom radnom vremenu, predviđa jedinstvenu stopu radne aktivnosti za cijelokupno trajanje radnog odnosa, pod uvjetom da tim načinom izračuna starosne mirovine nije povrijedeno načelo pro rata temporis. Navedeno je dužan provjeriti sud koji je uputio zahtjev.
3. Članak 1., članak 2. i članak 6. stavak 1. Direktive 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednakost postupanja pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis koji predviđa strukovnu starosnu mirovinu čiji iznos odgovara odnosu, između navršenog radnog staža i duljine razdoblja koje obuhvaća vrijeme od trenutka zasnovanja radnog odnosa u poduzeću do navršenja uobičajene dobi za odlazak u mirovinu u obveznom mirovinskom osiguranju te koji utvrđuje ograničenje profesionalnog radnog staža koje se može uračunati.

⁽¹⁾ SL C 350, 26. 9. 2016.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 13. srpnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Højesteret – Danska) – Assens Havn protiv Navigators Management (UK) Limited

(Predmet C-368/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Nadležnost u stvarima koje se odnose na osiguranje — Nacionalno zakonodavstvo koje pod određenim uvjetima predviđa pravo oštećenika da podnese tužbu izravno protiv osiguravatelja osobe odgovorne za nesreću — Sporazum o nadležnosti koji su sklopili osiguravatelj i štetnik)

(2017/C 293/13)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Højesteret

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Assens Havn

Tuženik: Navigators Management (UK) Limited